

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. ติดตั้งระบบเลี้ยงปานีลใน

เตรียมบ่อคอกนกวิตกกรมปرمิตาตร 1.5 ลูกบาทก์เมตร ในห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงสัตว์ทະເລ
หลักสูตรวิทยาศาสตร์การประมง สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์และประมง คณะเทคโนโลยี
การเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีระบบดักเก็บของเสียจาก
การเลี้ยงจำนวน 2 ป่า ปล่อยปานีลความหนาแน่น 50 ตัวต่อลูกบาทก์เมตร ให้อาหารวันละ 2 มื้อ ให้
ปลากินอาหารอิ่มพอดี โดยสังเกตจากปลาจะเริ่มว่ายเข้าหากอาหารช้ำลงก็จะหยุดให้อาหารเพื่อป้องกัน
อาหารเหลือตกด้าน เก็บของเสียจากการบดกล่องหมักในถังเพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

2. เตรียมอุปกรณ์ปลูกต้นโงกเงย

รวมรวมต้นโงกเงยจากการซ้อมชาติ ปลูกในถังพลาสติกขนาด 20x40x30 ลูกบาทก์เซนติเมตร
ภายในถังบรรจุดินที่ผสมของเสียจากการเลี้ยงปานีลโดยทุกถังจะใช้ดินที่ผสมในครั้งเดียวกัน ปลูกต้น
โงกเงยจำนวน 5 ต้นต่อถัง

3. วางแผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสูญสมบูรณ์ (CRD) โดยมีระดับความเค็มน้ำเป็นปัจจัย 6 ชุดการ
ทดลอง ได้แก่ ระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt แต่ละชุดการทดลองทำการทดลอง 3 ชั้้า
ตลอดการทดลองจะควบคุมระดับน้ำและความเค็มให้ได้ตามแผนการทดลอง

4. บันทึกข้อมูล

4.1 วัดความสูง จำนวนใบ พื้นที่ใบ ความหนาใบ จำนวนปากใบ และจำนวน cork wart ของ
ต้นโงกเงยเริ่มต้นที่ร่วบรวมมาจากธรรมชาติ และวิเคราะห์ระหว่างการทดลอง

4.2 วิเคราะห์ปัจจัยคุณสมบัติน้ำ ได้แก่ ความเค็ม ความเป็นกรด-ด่าง ความเป็นด่าง
แอมโมเนีย-ในต่อเจน ในไตรเจน ในเตราท์-ในต่อเจน ในเตราท์ และฟอสฟอรัส ทุก 2 สัปดาห์

5. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของต้นโงกเงยในการลดปริมาณแอมโมเนีย-ในต่อเจน ในไตรเจน-
ในเตราท์-ในต่อเจน และฟอสฟอรัส

นำข้อมูลปริมาณแอมโมเนีย-ในต่อเจน ในไตรเจน-ในเตราท์-ในต่อเจน ในเตราท์-ในต่อเจน และฟอสฟอรัส
เริ่มต้นและสิ้นสุดการทดลองมาคำนวณประสิทธิภาพการลดปริมาณแอมโมเนีย-ในต่อเจน ในไตรเจน-
ในต่อเจน ในเตราท์-ในต่อเจน และฟอสฟอรัส

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลความสูง จำนวนใบ พื้นที่ใบ ความหนาใบ จำนวนปากใบ จำนวน cork wart และ
ประสิทธิภาพของต้นโงกเงยในการลดปริมาณแอมโมเนีย-ในต่อเจน ในไตรเจน-ในเตราท์-
ในต่อเจน และฟอสฟอรัส มาวิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ด้วยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป